

Стефан ми тулчалията.
Четвърти беше, вървеше
Илю войвода от Трявна.
Подиря беше, вървеше
И им байряка вейъше,
Иванчо Сивов от Котел.

5.

И ТЕ БАЩА СИ
ДА ПОМНЯТ

Що ми се е гласец зачуло,
Из тези гори зелени,
Из това поле широко.
Дали ламя зъмя гони,
Или вятър върши ломи.
Нито ламя зъмя гони,
Нито вятър върши ломи,
Най е било върл хайдутин,
Този ми Хаджи Димитър.
Търсили го, найди ли го,
Че го вели и завели,
В сливенските, баш затвори.
Димитър люди думаше:
– Люди добри, люди добри,
На жената ми кажете,
Децата ми да научи
и баща си те да помнят!